

какъ радость щѣше да чюе : “Баща ти ти е далъ ясно и подробно наставленіе, и всевъ-
моженъ покровитель.” Колко прилежно щѣше
да варди тоя человекъ това наставленіе, и
колко съвършенно щѣше да ся увѣри на по-
кровитель-тъ ?

Това щтешествіе е житіе-то на Христіа-
нина : Богъ е баща му, небе-то, отечество-то
му : вѣчно-то блаженство, обѣщаваемы-ты притя-
жанія : Христосъ, най достойный-тъ покровитель,
началникъ-тъ на спасеніе-то ни, който самъ
преминѣ пѣть-тъ и побѣди всякой непріятель,
и който сега варди и защищава всички-ты,
който му ся препорѣчавать. И Свято-то Пи-
саніе съдържава здраво и непогрѣшительно на-
ставленіе къмъ Бога, къмъ небе-то, и къмъ
вѣчно-то блаженство.

“Свидѣтелство-то Господне е вѣрно, което
умѣдрява просты-ты.” Чрезъ Писаніе-то самъ
Богъ оправя пѣтища-та ни. То въ всички-ты
си главны мѣста толкова е ясно, щото тиче-
шкомъ може нѣкой да чете, и да разбира що
чете. А толкова е пълно и частно, щото мо-
жешъ да намѣришь въ него нѣщо прилично,
което да вдигне най смѣтителны-ты ти су-
мнѣнія, и да тя настави право въ най голѣ-
мы-ты неудобности. Изобиліе-то му проповѣ-
дува Божественный-тъ му писателъ.

Може нѣкой да каже : “Отгдѣ можъ да знаѣхъ
че Писаніе-то е истинно” ? Слушай отгдѣ. Лоши
человѣци не можахъ да пишѣтъ книгъ толко-
ва ясно да осѣждава всякой грѣхъ. Добри-